

παρὰ μόνον ἐν ἄρνι.
 Πάντα γάλα ἐζήτησα
 καὶ τ' ἄρνάκι ἀνέθρεψα.
 Τώρα μ' αὖζησε τ' ἄρνι
 κ' ἔγεινε καλλίτερο
 ἀπὸ κάθε πρόβατο.
 Ἄν ἐδῶ ἦταν τ' ἄρνι,
 στὴν στιγμὴν σᾶς τὸ ἄρνι.
 Πονηροὶ τζοπάνηδες
 λὲν νὰ μοῦ τὸ κλέψουνε.
 Οἱ φτωχοὶ τοῦ κρίνουνε
 — Σ' εὐλογοῦμε, Στέφανε
 Ἄν μιλά ἡ καρδοῦλά σου
 σὰν μιλά κ' ἡ γλώσσά σου,
 θε νᾶν τώρα ἐδῶ τὸ ἄρνι.
 Βλέπει πίσω ὁ Στέφανος,
 νὰ τ' ἄρνάκι κ' ἔρχεται
 στὸ χορτάρι τρέχοντας
 καὶ βελάζει τρυφερά.
 Τὸν τζοπάνη ἐχαίδευσε
 σὰν παιδί τὴν μάνα του.
 Ἦ ἀγκαλιάζει ὁ Στέφανος,
 τρεῖς φορὰς τὸ φίλησε
 στοὺς ἀγγέλους τὸ ἄρνι.
 — Πάρτε το, ἀδελφοὶ φτωχοὶ
 νᾶν γιὰ σᾶς παρηγοριά
 καὶ γιὰ μὲ παράκληση.
 — Σ' εὐλογοῦμε, Στέφανε!
 Τότε οἱ ἀγγέλοι ἐκόπιαν
 καὶ τ' ἄρνάκι ἠφέραν.
 Σὰν οἱ ἀγγέλοι ἀνέβαιναν
 ποῦνε ὁ Θεὸς τοῦ Θεοῦ
 ὅλα ὁμολογήσανε
 σὰν ἐγένικαν στὴ γῆ.
 Κάλλια ὁ Κύριος τὰ ἔφερε
 παρ' ἐκεῖνοι λέγουνε.
 Λέει ὁ Κύριος ὁ Θεός·
 — Σῦρτε σεῖς, ἀγγέλοι μου,
 εἰς τὰ σπήτια τὰ λαμπρὰ
 τοῦ Γαβάνου τ' ἄρχοντα·
 Ποῦν' τὰ σπήτια τὰ λαμπρὰ
 μαύρη λίμνη ἀνοίξετε,
 τὴν Ἐλένη πιάσετε,
 πιάστε τὴν περίφανη
 στὸν λαιμό της τὸν ψιλό
 κακὴ πέτρα δέσετε
 καὶ στὴν πέτρα δέστε τὴν.
 ἔλθισμένοι δαίμονες
 πάντα νὰ τὴν σέρνετε,

καὶ σὰν πλοῖο στὴν θάλασσα,
 λάμνετε στὰ βάσανα.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΠΕΡΙΦΗΜΩΝ
 ΑΝΔΡΩΝ. (1)

Τὸ δρᾶμα ἐτελείωσεν. — Αὐγουστος.

Καὶ σὺ Βροῦτε; — Κλίσαρ.

Εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ πίστις σας; — Νέρων.

Οἱ καλόγηροι! οἱ καλόγηροι! οἱ καλόγηροι! —
 Ἐρρίκος Η΄.

Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, παραδίδωμι τὸ πνεῦμά
 μου. — Γάσος.

Ὅλον τὸ Βασιλείόν μου δίδω δι' ἐν λεπτόν θ-
 κόμη. — Ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ.

Ἀρκετά — Λόχ.

Δὲν ὑπάρχει αἷμα εἰς τὰς χεῖράς μου. — Φρε-
 δερικός Ε΄.

Τοῦτο μόνον εἶναι ὁ θάνατος; — Γεώργιος Δ΄.

Ἀφήσατέ με νὰ ἀκούσω ἅπαξ ἀκόμη τοὺς ἡ-
 χους τούτους, οἵτινες ὑπῆρξαν ἐπὶ τόσον μακρὸν
 χρόνον ἡ παρηγορία καὶ ἡ χαρὰ μου — Μαζάρ.

Ἐσώθη — Κρόμβελ.

Ὁ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογῆσῃ, φίλη μου — Ὁ Δό-
 κτωρ Ζόνσον. — Πῶς; Ὁ ἐχθρὸς φεύγει; ἀποθνή-
 σκω εὐχριστημένος. — Ὁ στρατηγὸς Wolf.

Ἔσο σπουδαῖος. — Γρότιος.

Ἡ ἀρτηρία δὲν κτυπᾷ πλέον. — Χάλλερ.

Ἰπάγομεν ὅλοι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ὁ Βανδὺκ
 μετ' ἡμῶν — Ὁ Ζωγράφος Gainsborough.

Δόσατε μίαν ἔδραν εἰς τὸν Δαυρόλ. — Chester-
 field.

Καλῶς. — Οὐάσιγκτων.

Ἀφήσατέ με νὰ ἀποθάνω εἰς τὸν ἦχον τῆς
 μουσικῆς. — Μιραβώ.

Μὴ ἀφήσατε νὰ πεινάσῃ ἡ δυστυχὴς Νέλλη,
 (μικρὰ σκύλλα.) — Κάρολος Β΄.

Ἐλεύθερος διὰ παντός — Ἄδαμς.

Πάντοτε κάλλιον' πάντοτε ἡσυχότερος — Σχίλ-
 λερ.

Ἠγάπησα τὸν Θεὸν τὸν πατέρα μου καὶ τὴν
 ἐλευθερίαν. — Κ. Στάελ.

Φάλαγξ κατὰ μέτωπον! — Ναπολέον.

Ἴδου ἡ στιγμή τοῦ ὕπνου. — Βύρων.

Σφίγγον τὴν χεῖρά μου, ἀγαπητὴ φίλε, ἀποθνή-
 σκω. — Ἀλφιέρης.

(1) Τὰς λέξεις ταύτας ἀπηύθυνεν εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ῥω-
 μαίων ὁ δραματοποιὸς κατὰ τὸ τέλος τοῦ δράματος. Valet
 et blaudite.

Αισθάνομαι ὅτι ἀναγεννώμαι. — Βάλτερ Σκώτ.
 Ἀφήσατε νὰ ἐμβῆ τὸ φῶς. — Γκαίτ.
 Καλῶς — Οὐδελιγκτών.
 Ὁὰ ἐπανιδοθῶμεν — Λαμενναί.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

* Ἐφημερίδας κατὰ τὸ 1848. Κατὰ τὸ 1848 Ἄγγλος τις ἠρίθμησε τὰς ἐφημερίδας, αἵτινες τότε ἐξεδίδοντο εἰς τὰς διαφόρους τῆς σφαιρας χώρας. Εὐρε δὲ, ὅτι ἐξεδίδοντο 6 ἐν Ἀφρικῇ, 34 ἐν Αὐστραλίᾳ, 36 ἐν Αὐστρίᾳ, 75 ἐν Βελγίῳ, 54 ἐν Καναδᾷ, 54 ἐν Δανίᾳ, 375 ἐν Ἀγγλίᾳ, 489 ἐν Γαλλίᾳ, 9 ἐν Ἑλλάδι, 4 ἐν Ἄννοβέρῳ, 80 ἐν Ἰρλανδίᾳ, 70 ἐν Σουηδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ, 49 ἐν Πολωνίᾳ, 20 ἐν Πορτογαλίᾳ, 168 ἐν Πρωσίᾳ, 154 ἐν Ρωσίᾳ, 77 ἐν Σκωτίᾳ, 51 ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ 800 ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς.

* Περὶ τοῦ ἀνθρώπου. — Κατὰ μέσον ὄρον ὁ μὲν μυελὸς τοῦ ἀνδρὸς ζυγίζει 3 1/2 λίτρας, ὁ δὲ τῆς γυναίκης 2 λίτρας καὶ 2/3.

Κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὁ σφυγμὸς ἔχει 180 παλμοὺς καθ' ἕκαστον λεπτόν· κατὰ τὴν νεότητα 80 καὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας 60.

Ἡ μέση τοῦ αἵματος θερμότης εἶναι τοῦ μὲν ἀνθρώπου 92 βαθμῶν, τοῦ προβάτου 102 καὶ τῆς νύσσης 107.

Τὸ αἷμα 42 ἀνθρώπων ἠδύνατο νὰ χορηγήσῃ ἱκανὸν σίδηρον, ὥστε νὰ σφρηλατήσῃ τις εἰς αὐτοῦ τὴν ὕνιν ἀρότρου 24 λιτρῶν βάρους.

* Περὶ τῶν ζῴων. — Ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς τοῦ ἐλέφαντος εἶναι 200, 300 καὶ ἐνίοτε 400 ἐτῶν.

Νομίζεται, ὅτι ἡ ἀγρία νύσσα διατρέχει ἐν μιᾷ ὥρᾳ διάστημα 30 λευγῶν. Ἡ πτῆσις τῆς χελιδόνος εἶναι ἔτι ταχύτερα· ἡ δὲ τῶν μυιῶν παρουσιάζει ταχύτητα 60 λευγῶν εἰς μίαν ὥραν.

* Γονιμότης τῶν ἐντόμων καὶ τῶν ἰχθύων. Μία βασίλισσα μελισσῶν δύναται νὰ γεννήσῃ καθ' ἕκαστην ἐπὶ δύο μῆνας 200 ὄα, ἅτινα ἐκκολάπτονται εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν.

Μία μόνη μυῖα ἐκ τοῦ εἴδους τῶν εἰς τὰς οἰκίας εὐρισκομένων γεννᾷ εἰς μίαν ὥραν (τοῦ ἔτους) 20,000,000 ὄα.

Μία φωλεὰ σφηκῶν περιέχει συνήθως 15—16,000 κελλίων.

Ἐκάστη λίτρα πρινοκοκκίου περιέχει 70,000 ἐντόμων· ἐπειδὴ δὲ καθ' ἕκαστον ἔτος εἰσάγονται ἐν Ἑυρώπῃ 600—700,000 λιτρῶν πρινοκοκκίου, εἰσάγονται ἐπομένως 42—49,000,000,000 ἐντόμων.

Ὁ κυπρίνος, ἡ πέρκη γεννῶσι 50—200,000 ὄα· ἡ ἀρίγγα 20—30,000 τὸ σκαμβρίον 400—500,000· ὁ καλλαρίας (morue) 2—3,000,000· ὁ δὲ σκλομὸς γεννᾷ καθ' ἕκαστον ἔτος 8—10,000,000 ὄα.

* Χρῆσις τοῦ κοκκοφοίνικος. — Ὁ κοκκοφοίνιξ χρησιμεύει τοῖς Ἰνδοῖς εἰς κατασκευὴν ἄρτου, σίνου, ὕδατος, βᾶκίου, ὄζου γάλακτος, ἐλαίου, μέλιτος καὶ σακχάρους.

Τοῖς παρέχει ἐκ τῶν φύλλων, τῶν κλάδων καὶ τῶν ἰνῶν αὐτοῦ βελόνας, νῆμα, ἐνδύματα, ἀγγεῖα, κάνιστρα, χάρτην καὶ ὑφάσματα.

Ω.

ΠΟΛΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ. (1)

Ἐν ἀντίτυπον τῶν διηγημάτων τοῦ Βοκκαίου, ἔκδοσις Ἐνετίας τοῦ ἔτους 1474, ἐπωλήθη διὰ τὸ σπάνιον 2260 λίρας στερλίνας. Τὸ ἐλεφαντοκόλλητον σκαμνίον τὸ δοθὲν παρὰ τῆς πόλεως Λουβέκης εἰς τὸν βασιλέα τῆς Σουηδίας Γουστάβον Βάσαν ἠγοράσθη ἐπὶ δημοπρασίας τῷ 1823, 58,000 φλωρίνια, ἧτοι περίπου 120,000 φράγκα. Ἐν βιβλίον φέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ Σακσεπῆρου καὶ ἀνήκον ποτὲ εἰς τὸν ποιητὴν τοῦτον, ἐτιμήθη 120 λίρας στερλίνας. Τῷ 1816 ὁ Λόρδος Σατέσβουρις ἔδωκε δι' ἕνα ὀδόντα τοῦ Νεύτωνος 730 λίρας στερλίνας, τουτέστι 16,550 φράγκα, καὶ ἐσφῆκασεν αὐτὸν ἐν τῇ σφενδόνη τοῦ δακτυλιδίου του. Ὅτε ἔγεινεν ἡ μετακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἀβαιλάρδου καὶ τῆς Ἐλουσιᾶς ἐκ τοῦ ἐν Παρισίοις νεκροταφείου (α), λέγεται ὅτι εἰς Ἄγγλος προσέφερον 100,000 φράγκα, δι' ἕνα ὀδόντα τῆς Ἐλουσιᾶς. Ἐν ἔτει 1820 τὸ κρανίον

(1) Βλέπε καὶ τὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «Πολύτιμα κειμήλια» ἐν σελ. 568 Τ. Α'. Χρυσάλλος.

(α). Διαβόητοι εἶναι οἱ ἔρωτες τοῦ Ἀβαιλάρδου, τοῦ μεγαλοφυοῦς τούτου φιλοσόφου καὶ θεολόγου τοῦ Μεσαιῶνος, καὶ τῆς μαθητριάς αὐτοῦ Ἐλουσιᾶς, ἡ καταδρομὴ αὐτῶν, ὁ μοναχικὸς βίος των, καὶ ἡ ἐκ τοῦ μοναστηρίου πλήρης περιπαθοῦς ποιήσεως ἀλληλογραφία τῶν δύο ἐραστῶν ἢ συζύγων. Ἐκ τούτου καὶ ὁ Ρουσσὸς ἐπέγραψε τὸ μυθιστόρημά του

Νέαν Ἐλουσιᾶν La nouvelle Eloise.